

► PÄÄKIRJOITUS

Ampujan nettivideot herättivät poliisi epäilykset. Silti ampuja sai pitää aseensa.

Käsiaseiden lupakäytäntö jälleen uuteen pohdintaan

Järkytys, ahdistus, suru. Nämä tunteet nousivat monilla pintaan, kun tieto Kauhajoella tapahtuneesta, traagisesta kouluammuskelusta kiiri läpi Suomen. Illan tietojen mukaan yhdentoista ihmisen hengen vaatin murhenäytelmä on lähes kopio vajaa vuosi sitten tapahtuneesta Jokelan koulukeskuksen ammuskelusta. Tuolloin uhreja oli ampuja mukaan lukien yhdeksän.

Kauhajoen koulusurmat asettavat poliisin toiminnan väkisinä erikoiseen valoon. Ampujan nettivideoita lataavat videot olivat herättäneet poliisin epäilykset jo viime perjantaina, ja maanantaina ampuja oli käynyt poliisin kuultavana. Lehtitietojen mukaan Kauhajoella tiedettiin ampumisuhkauksista jo perjantaina.

Poliisi harkitsi luvallisen aseiden takavarikointia, mutta ampuja sai pitää aseensa ja aselupansa. Miksi, sen tietää vain ampuja kuullut poliisi.

Poliisiyllyjohtaja Mikko Paatero puolustautui eilen sillä, että poliisin hälytyskellot olivat kyllä soineet, mutta ampujan videoissa ei uhkailtu, eikä niissä ollut mitään suoranaista rikollista. Pääministeri Matti Vanhanen kuitenkin myönsi, että poliisin tekemä johtopäätös oli jälkepäin arvioituna väärä. Jälkikäiteisarvioinnit vain tulevat tällaisissa tapauksissa liian myöhään.

Poliisin toimintaa pohtiessa kannattaa kuitenkin muistaa, että poliisi toimii voimassa olevien lakien mukaan. Ja lainsäätäjät on päättänyt, että Suomessa luvan aseeseen saa tietyn kriteerein. Poliisilta ei voida edellyttää psykiatrin pätevyttä – siksi olisi kukaan paikkailaan mieltä, pitäisikö ensimmäistä kertaa ase-lupaa hakevan toimittajan jonkinlainen ammattilaisen tekemä lausunto terveydestään poliisille.

Lausuntoakaan ei välttämättä riittä. Koulutovereille Jokelan ampuja oli syrjäytyneeltä vaikuttanut kummajainen, joka rakasti aseita. Kauhajoen surmaajaa puolestaan kuvaillaan sosiaalisesti ja kaikin puolin tavalliseksi nuoreksi mieheksi. Vasta nettimaailmassa Kauhajoen ampuja paljasti elämänsänsä synkän ytimen, ihmisvihan.

Poliisiyllyjohtaja Paatero haluaa luoda ja kehittää nettityhteisöjen kanssa uusia keinoja, jotta Jokelan ja Kauhajoen kaltaiset väkivaltanäytelmät voitaisiin ehkäistä ennakkolta. Paatero on täysin oikeassa. Koulusurmille ei todellakaan kaivata uusia, surullisia jatko-osia. Poliisin nojaaminen YouTube-sivuston tai IRC-gallerian käyttäjiin ja ilmiantoihin vaikuttaa kuitenkin epätoivoiselta, sillä paljon helpompia keinoja on käytettävissä.

Käsiaseiden lupakäytännön huomattavaa kiristämistä väläytti helppona ensiaskeleena useampikin ministeri. Tuomasta toimeen, kansan tuki on takana. Mutta ampumaradoille ei aseita kannata viedä säilytykseen, kuten pääministeri ehdotti. Metsien keskellä ja kaukana asutuksesta sijaitsevat radat olisivat rikollisille lapsellisen helppo kohde.

Mikko Soini

► JÄLKIKIRJOITUS

Ahneen likainen loppu

Viime päivinä on päivitelty ahneiden investointipankkien kaatumisia, sulautumisia ja statuksen muutoksia. Wall Street ei ole enää entisensä, kun Goldman Sachs ja Morgan Stanley muuttuvat liikepankeiksi ja Lehman Brothers päästettiin kokonaan nurin. Investointipankkien liiketoimintamalli osoittautui finanssikriisin pitkittyessä mahdottomaksi.

Nyt Yhdysvalloissa vannotaan sääntelyä ja valvonnan nimiin. Niin kuin aina myrskytuulien aikaan. Ei kuitenkaan tarvitse olla kummoinenkaan ennustajaeukko, jos povaa finanssiahneiden keksivän tulevaisuudessa uusia, kuplaa paisuttavia tuotteita. Hetki siihen taitaa kuitenkin mennä.

► KOLUMNI

Lähiyhteisöllisyys vähentää yksinäisyyttä ja epätoivoisia tekoja

PAULA NIITTYNEN

Kirjoittaja on raumalainen kaupunkimaantieteen erikoistunut filosofian maisteri.

Oveni viereen oli ilmestynyt muutama päivä sitten monta pientä nyssykkää. Kurkistin varovasti pusseihin ja suureksi hämmästykseni ja riemukseni pusien sisältö paljastui syysherkuksi.

Herkkuja toden totta, nimittäin pusseihin oli pakattu monen sortin kasviksia ja puutarhapalstan antimia, kuten kesäkurpitsaa, perunaa, porkkanaa, lummu- ja omenahilloa, valkosipuleja ja yrttejä sekä vitamiinirikasta punaherukamehua. Harvoinkin olen saanut näin hieno lahjaa. Sittemmin selvisi, että lahja oli eräältä naapuriltamme. Hän halusi jakaa satoaan perheemme kanssa.

Nykyisin me ihmiset elämme yksilökeskeisessä maailmassa, jossa yhteisöllisyys ja naapurituttavuus eivät ole enää itsestäänselvyksiä. Käperryimme helposti oman perheemme arjen pyörittämiseen. Uusiin ystävyysyhteisiin ei ole aikaa tai halua. Naapureihin ei oteta

kontaktia. Ystävyysyhteiset nähdään toisinaan vain välineinä tai oman hyödyn näkökulmasta.

Tullaisten tuominen kotiovellemme osoitti mielestäni suurta rohkeutta henkilöiltä, koska uskaltautui antamaan palan itsestään.

Emme anna itseltämme enää muuten iloksi ja avuksi samalla tavalla kuin ehkä aiempina vuosikymmeninä. Kaikkien kanssa ei tarvitse olla ylin ystävä, mutta hyvien käytöstopojen toivoisi kokevan uuden tulemisen.

Kanssaihmissä kunnioittavia käytöstopoja on peräänkuulutettu paljon viime aikojen yleisöosastokirjoituksissa. Silmiin katsominen, hymyily, teittely, ja kaikinpuolinen ystävällisyys ja välittämisen kertovat toisen ihmisen arvostamisesta.

Mikko Virkamäki ja Timo Peltovuori pohtivat Helsingin Sanomissa (HS 21.9.) lähiyhteisöllisyyden merkitystä. He pitävät tätä sosiaalista pääomaa käyttämättömänä voimavarana. Heidän mielestään lähiyhteisöllisyyttä voitaisiin hyödyntää hyvin erilaisilla arjen alueilla.

Paras ja eritoten halvin keino asuin-

alueiden rikosturvallisuuden parantamisessa on asukkaiden yhteistyö. Asukkaiden vaihtaessa ajatuksia alueen ongelmista, voitaisiin moni valvontakamera jättää ostamatta ja vartija palkkaamatta.

Lähiyhteisöjen voimaa voitaisiin hyödyntää myös taloyhtiöiden peruskorjauksissa, kuten putkiremontissa.

Yhdyn Virkamäen ja Peltovuoren mielipiteeseen, että jokaiselta asuinalueelta pitäisi löytyä kaupungin osayhdistys, sen omat kotisivut, toimiva paikallislehti sekä toimintaa, jossa kuka tahansa saa osallistua oman alueensa kehittämiseen. Heidän mielestään jokaisen aikuisen tulisi kuulua ainakin jäsenenä oman kaupunginosansa tai kylänsä asukas yhdistykseen.

Messissä (12.9.) pohditin kerros- ja rivitalojen eriyttämistä ja jakamista vain tietyn tyyppisten ihmisten asumiskäyttöön.

Ihmiset jakavat itsekin kaupunkitilaa hyvin ja huonoihin alueisiin. Tämä näkyy muun muassa päätöksinä asumiseen, ostospaikoista ja liikkumisesta kaupungissa. Asuinalueet heijastavat jo nyt

liikaa asukkaattensa yhteiskunnallista arvostusta, tuloja ja asemaa. Vaikka lähes kaikilla alueilla on asukkaita monista yhteiskuntaryhmistä, antaa asukkaiden pääosa tietyn leiman ja arvostuksen alueelle.

Kestävä kehitys ei tarkoita vain ekologiaa. Kyse on myös sosiaalisista arvoista. Kaupunkia tekevät paremmaksi sen asukkaat, eivät vain virkamiheet suunnittelupöytien ääressä. Asuinalueita voi tulla suunnitella siten, että yhteisöllisyys paremmin mahdollistuu.

Tärkeintä on kuitenkin kaupunkilaisten oma panos, halu ja aktiivisuus yhteisöllisyyden rakentamiseksi esimerkiksi osallistuvan kaupunkisuunnittelun ja asukas yhdistystoiminnan avulla.

Lähiyhteisöllisyyden jatkuva rapautuminen johtaa yksinäisyyden lisääntymiseen ja pahimmassa tapauksessa laajoihin ongelmiin, jotka olivat nähtävissä Jämsän, Jokelan ja Keravan sekä nyt Kauhajoen tapaisissa murhenäytelmissä. Lähiyhteisöt eivät nähneet signaaleja tulevista.

Nämä ääritapaukset kertovat paljon laajemmasta ongelmasta, johon olemme kaikki syylisiä. Emme pidä lähiyhteisöllisyyttä enää tärkeänä. Ajattelimme helposti ihmisten selviävän itse tai julkisten palveluiden hoitavien ongelmat pois näkyvistä.

► LUKIJAN VIESTIT

◆ Tekstiviestit lähetetään numeroon 044 550 7722.

Miksi herranen aika päihde- ym. ongelmista kärsivät työt/ naiset haluavat lapsen, kun oman itsensä hoito ei suju? Vauvoille ei edes riitä sijaiskoteja.

Pelastakaa Lapset

Olisi mukava nähdä taas vaihteeksi lehtien pääkirjoituksissa juttuja kilpailu- ja markkinatalouden autuudesta ja sen kyvystä korjata itse itsensä. Usko oli suuri, että tuolla markkinatalouden kotimaassa sentään homma olisi toiminut.

Anu Rannikko! Jos kaupungilla on tavoitteena seurojen tasapuolinen kohtelu, niin pahasti olette epäonnistuneet. Täällä jalkapallo syö kaiken muun.

Onkohan Juhalta ja Iivolta pääsyt unohtumaan vanha viisaus: niin metsä vastaa kuin sinne huudetaan.

Olet siinä oikeassa judomies, että jäsenluettelot mukaan avustushakemuksiin kaikilta, myös kylä- ja muilta yhdistyksiltä. Yhdistyksellähän on lain mukaan oltava jäsenluettelo. Junttahommat lopetettava.

Jos lapsen tekee nelikymppisenä, ja tämä lapsi tekee lapsen samanikäisenä, on mummon ja vaarin näkemisen todennäköisyys pieni. omille lapsille isovanhemmat ovat hyvin tärkeitä. Vielä he luistelevat ja pyörilevät lastenlastensa kanssa, mutta mitenkään 80+?

Vaari oli tärkeä minullekin

Olin todella tyytyväinen, kun Lappiin Eräyhtiöille tuli 40 km/h nopeusrajoitus. Ilo oli ennen- aikaista. Rekat ja henkilöautot ajavat edelleen 80 km/h. Täällä ei uskalla kohtaa kotipihasta pois. Voisiko poliisi tehdä jo- tain ennen kuin tulee ruumiita.

Kivikylä rules

Hyvä Fera! Taihdatte olla Rautman ainut palloiluseura, joka sai SM-tason mitaleita tänä vuonna joukkuelajeissa, elleivät B-pojat yllätä potkupalloa puolella.

Herätys UKP:n johto. Ette ole pelanneet seitsemää vuotta samoilla paidoilla. Edellävät paidat olivat kolme kautta. Tarkkuutta sanomisiin, kiitos.

Vakikatsoja

Maanantai-ilta levisi tekstiviesti Intian kristittyjen vainoista ja esirukouspyyntö. He joutuvat toden eteen, hengenvaaraan.

Sinä nuori mopoilija, tiistaina klo13.10 aikoihin, tulin takana- si ja en voinut olla näkemättä liikenne- huutäytymistä. Ajoit niin kuin kuuluu. Käymäoia ne pienet koulutyöt jotka odottivat suojatien reunassa. Sinä tulit ja päästit heidät ylittämään tien turval- lisesti.

Viestejä Kauhajoen ampumavälikoh- tausesta sivulla 8.

Mielipiteitä voi vaihtaa myös Länsi-Suomen verkkosivujen keskustelupalstalla

www.ls24.fi

► MIELIPITEET

Aikuisia tarpeeksi Kaharin päiväkodin ulkoilussa

Länsi-Suomen tekstiviestipalstalla oli tiistaina 23.9. viesti, jossa annettiin ymmärtää yhden henkilön vastanneen 19 lapsen ulkoilusta Eurajoen Kaharin päiväkodin pihalla muiden kahvitellessä sisällä. Viestin julkaisuaikakohdasta päätellen asia koski ilmeisesti maanantaiaamu 22.9. noin kello 9. Haluan vastuussa olevana virka- miehenä oikeista tekstiviestin lähettäjän kertomia tietoja ja saattaa asian oikean tilan tiedoksi.

Maanantaina 22.9. päiväkodissamme oli suurimmillaan läsnä 14 lasta, koska osa lapsista oli sairaina. Viimeinen lapsi saapui päiväkotiin kello 10, joten tekstittäjän tuodessa lastaan päiväkotimme oli lapsia pihalla maksimissaan 13. Tälle lapsimäärälle kaksi vastuukasvattajaa on pä- vähoitoasetuksen mukaan riittävä määrä. Ulkoilua valvoi maanantaiaamuna kaksi vastuukasvattajaa ja yksi avustaja. Toinen vastuukasvattajista oli lastentarhanopetta- ja ja toinen hoitaja.

Siirtymätilanteissa tulee jokaisessa päiväkodissa päivittäin eteen tilanne, jossa yksi aikuinen siirtyy pihalle ensimmäiseksi valmistuneiden lasten kanssa ja toiset aikuiset auttavat viimeisille lapsille vaatteet

päälle. Toiset ulkovalvojat menevät ulos autettuaan lapsille vaatteet päälle, mutta tarvitsevat itsekin päälleen ulkovaatteensa, joiden pukemisessa menee pieni hetki. Tällöin ulkoilussa olevan/olevien aikuisten on syytä olla erityisen tarkkana ulkoval- vonnassa.

Pihalla oli tekstittäjän tuodessa lastaan päiväkotiin hoitaja ja avustaja muutaman ensimmäisenä pukuneen lapsen kanssa. Ohjasin itse avustajamme hyvissä ajo- in toiseksi valvojaksi pihalle lapsia pukies- sani. Siinä vaiheessa lapsia oli pihalla 6-8. Ilmeisesti toinen ulkoiluvälvoija oli avaa- massa luvunsa vastaa allekirjoittanut. Kahvin juominen palaverin aikana ei allekirjoittaneen käsityksen mukaan laske palaverin tehoa.

Olemme määritelleet päiväkodissamme ulkoilutilanteiden vastuukysymykset siten, että ulkoilua valvoo viikoittaisen työ- yhteisöpalaverimme aikana vähintään kolme aikuista. Tarvittaessa lisäämme ai- kuisten määrää ulkoilussa. Lasten turvalli- suuskysymykset menevät päiväkodissam- me aina muiden asioiden edelle.

Toivonkin jatkossa, että niin viestin lä- hettäjä kuin muutkin lastemme perheiden vanhemmat ovat palautetta antaessa ensi- sijaisesti yhteydessä henkilökuntaamme tai allekirjoittaneeseen niin risuja kuin ruusujakin jaksamaan. Siten saamme yhteis- työn sujumaan mukavammin.

Timo Nissinen
Päiväkodin johtaja
Kaharin päiväkoti
Eurajoen kunta

Rakentava vaihtoehto vai protesti?

Maanantain 22.9. Länsi-Suomessa kunnal- lisvaaleja käsittelevässä jutussaan Irene Uusi-Kilponen leimaa sitoutumattomat sel- väksi protestiryhmäksi. Mielestäni protes- tointi on jälkikäteen tapahtuvaa reagointia johonkin ratkaisuun.

Kieltämättä olemme sitä mieltä, että jot- kut valtuuston päätökset ovat olleet huo- noja. Tehtyjen päätösten mukaan kuitenkin elämme ja yritämme minimoida niiden ai- heuttamia haittoja.

Ydinkysymys on kuitenkin toiminta en- nen päätöksen tekoa. Esimerkiksi ennen kouluverkkoratkaisun tekoa osoitin kivi- telman kiinteistökohtaisen vähenemisestä vääriksi. Valmistelijat halusivat lisätä val- tuutuille toimittamaani informaation maininnan, että Ahron luvut ovat oikeita, mutta hän kiinnittää huomion yhteen yk- sityiskohtaan.

Viidestä valtuustoryhmästä koostuva Ryhmä 18 ymmärsi heti asian merkityk-

KUNTAVAALIT 2008

Länsi-Suomi julkaisee tällä palstalla kuntavaalehdokkaiden mielipidekirjoituksia. Tekstien enimmäispituus on 2 000 merkkiä. toimitus@lansi-suomi.fi

sen ja laati yksimielisesti ehdotuksen pa- remmasta vaihtoehdosta sekä kuntalaisten että kaupungin talouden näkökulmasta. Suurimpien valtuustoryhmien jäsenten ei kuitenkaan haluttu vakavasti pohtivan vaihtoehtoja, vaan nämä ryhmät runtattiin kovalla kiireellä johtomiestensä aivoitusten

taakse. Unohtua sai sellainenkin yksityis- kohta kuin kylän elinvoimaisuus.

Muitakin rakentavia vaihtoehtoja olem- me esittäneet. Haluamme eroon tietoisesta alibudjetoinnista.

Ylijäämätakuuta ei haluttu mainitta- vaksi budjettiin, mutta onneksi ajatuksen mukaan jo toimittiin. Ihmettelimme, mik- si liian pieniä omakotitontteja jatkuvasti kaavoitetaan umpimetsään alueelle, jossa ei ole riittävää palvelutarjontaa. Kuitenkin samaan aikaan annetaan vanhojen asuin- alueiden näivettyä, vaikka niillä on valmis palvelurakenne, kunnallistekniikka lähellä sekä kaupungin omistamaa maata kaavoit- tavaiksi. Asian korjaamiseksi teimme ai- heesta valtuustoaloitteen.

Protestiryhmä reagoi vasta päätöksen jälkeen. Sitoutumattomat keivät omat rak- entavat ehdotuksensa etukäteen.

Mauri J. Ahro

► LEHTIHARAVA

TURUN SANOMAT kehottaa ottamaan mallia Uudestakaup- pungista

► Monilla metsäteollisuuspaikkakun- nilla eletään parhaillaan ankeita aikoja. Irtisanomisaallon harjalla korvaavien työpaikkojen löytäminen voi vaikuttaa toivottomalta.

Uudessa kaupungissa oltiin samankal- taisissa tunnelmissa viime vuosikymme- nen alussa, kun autotehdas irtisanoi yli 1 100 työntekijää. Kerrannaisvaikutuksi- neen työttömien määrä kasvoi 3 200:aan. Työttömyysprosentti oli lähes 34.

Uusikaupunki nousi lamasta aktiivisel- la elinkeinopolitiikalla, päättäjien sitou- misella sekä päätöksenteon delegoinnilla ja nopeuttamisella.

Uudenkaupungin esimerkistä voi olla

hyötyä nyt irtisanomisten kourissa kär- visteleville kaupungeille. Kaikki opit eivät sellaisenaan sovellu isommille ja osin syrjäisemmille paikkakunnille, mutta te- hokkaasta ja määrätietoista päätöksen- teosta voi aina ottaa mallia. Hitaimman vaihtoehdon tie ei välttämättä pure nope- utta korostavassa elinkeinoelämässä.

KESKISUOMALAISEN mu- kaan työpaikkakiusaaminen on vakava ongelma.

► Tilastokeskuksen selvityksen mukaan Suomi on työpaikkakiusaamisen kär- kimaa. Työntekijät kokevat tulevansa työpaikoilla kiusatuiksi kaksi kertaa enemmän kuin Euroopassa keskimää- rin. Läntisessä naapurimassa Ruotsissa kiusaamista on selvityksen mukaan vain

neljäsnes Suomen luvuista.

Selvityksen tulokseen on suhtaudut- ta sikäli varauksin, että eri maissa ja kulttuureissa työpaikkakiusaaminen saatetaan kokea eri tavoin. Se, minkä suomalaisen kokee työpaikkakiusaami- seksi, ei välttämättä muulla sellaiseksi koeta. Mutta joka tapauksessa Suomessa on aika kiinnittää kasvavaa huomiota työpaikkakiusaamiseen, koska se on työssä viihtymisen kannalta keskeisimpiä ongelmia.

Työilmapiiriä nopeasti vahingoittaviin ilmiöihin on puuttettava mahdollisimman nopeasti. Ongelmat ovat vaikeasti kor- jattavissa, jos niiden annetaan muuttua osaksi työpaikan tapakulttuuria. Hyväksi ja myönteiseksi koettu työpaikan ilmi- piiri vaikuttaa merkittävästi työn tehokkuu- teen.